3 Δεκεμβρίου 2019

Παγκόσμια δικαίωση της Ελλάδας για την ΑΟΖ

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Οι χάρτες που δημοσίευσε από το 2016 η οργάνωση Marine Regions, που θεωρείται το παγκόσμιο κέντρο χαρτογράφησης θαλασσίων ζωνών, δικαιώνουν τις θέσεις της Ελλάδας για την ΑΟΖ.

Η Marine Regions εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2016 την 9η έκδοση με τους αναθεωρημένους χάρτες των ΑΟΖ, όλων των κρατών της γης, που περιλαμβάνουν τα Χωρικά Ύδατα, τη Συνορεύουσα Ζώνη, την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, τα Εσωτερικά Ύδατα και τα Ύδατα Αρχιπελάγους.

Στις πληροφορίες που δίνονται σε κάθε χάρτη, αναφέρονται οι συνθήκες και οι συμφωνίες μεταξύ των κρατών, αλλά αναφέρονται και οι αμφισβητήσεις, όπου υπάρχουν.

Συγκεκριμένα, στην περιοχή μεταξύ Ρόδου και Καστελλόριζου, αναφέρεται πως υπάρχει διαφορά – αμφισβήτηση μέσω του ΟΗΕ από την Τουρκία.

Στον πρώτο χάρτη βλέπουμε την ΑΟΖ της Ελλάδας, που είναι αυτό που ανήκει στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες και το Θαλάσσιο Δίκαιο:

Η Σύμβαση του 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας αναφέρει ρητά στο Άρθρο 121, παράγραφος 2, ότι όλα τα νησιά διαθέτουν ΑΟΖ και ότι η ΑΟΖ ενός νησιού καθορίζεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που καθορίζεται και για τις ηπειρωτικές περιοχές.

Στον δεύτερο χάρτη βλέπουμε την ΑΟΖ της Τουρκίας, αναγνωρίζοντας ξεκάθαρα το δίκιο της Ελλάδας:

Στον τρίτο χάρτη φαίνονται τα χωρικά ύδατα της Ελλάδας στα 12 ν.μ. αν ποτέ γίνει χρήση του δικαιώματός τους.

Η Ελλάδα είναι το μοναδικό κράτος στον κόσμο που δεν διαθέτει χωρικά ύδατα στα 12 ν.μ.

Ο χάρτης αυτός είναι ταυτόσημος με τον χάρτη του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας και τον χάρτη του Εθνικού Συμβούλιου Πληροφοριών των ΗΠΑ:

Ταυτόχρονα, δικαιώνεται και η Κύπρος, η οποία παρουσιάζεται ενιαία και ενωμένη.

Επειδή η Ελλάδα και όσοι την κυβερνούν διακατέχονται από φοβικά σύνδρομα έναντι της Τουρκίας και φοβούνται να της απαντήσουν με τον κατάλληλο τρόπο, έχει επιχειρηθεί να καλυφθεί η Ελλάδα στο θέμα της ΑΟΖ από την ΕΕ.

Έτσι, στις 7 Μαρτίου 2013, ο τότε πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς μιλώντας σε στελέχη του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος αναφέρθηκε στην ΑΟΖ της Ευρώπης, τασσόμενος σαφώς υπέρ μίας κοινής Ευρωπαϊκής πολιτικής για τα θέματα των εξωτερικών συνόρων και της ΑΟΖ.

Στην ομιλία του ο Αντώνης Σαμαράς είχε πει:

«Το Ελληνικό ή το Κυπριακό πετρέλαιο ή φυσικό αέριο είναι Ευρωπαϊκό φυσικό αέριο και ευρωπαϊκό πετρέλαιο. Πότε, λοιπόν, θα μιλήσει η Ευρώπη για τις ΑΟΖ; Γιατί θα πρέπει να είναι πρόβλημα μόνο για μένα, για τη χώρα μου;».

Ο τότε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και νυν Υπουργός, Γιώργος Σταθάκης, είχε σχολιάσει πολύ θετικά την κίνηση του Αντώνη Σαμαρά να θέσει θέμα Ευρωπαϊκής ΑΟΖ λέγοντας:

«Όπως ξέρετε, εγώ αποφεύγω την εύκολη κριτική. Θεωρώ ότι μπορεί να αποδειχθεί καλή η κίνηση και η επιλογή αυτή. Λέω λοιπόν ότι μπορεί να αποδειχθεί μια ευφυής κίνηση, διότι απεμπλέκει την αξιοποίηση των πηγών, που υπάρχουν αυτή τη στιγμή, από το εθνικό επίπεδο και σε γεωπολιτικό επίπεδο μπορεί να αποδειχθεί ευφυής αυτή η κίνηση».

Τον Νοέμβριο του 1976 η ΕΟΚ είχε αποφασίσει την προέκταση των αλιευτικών ζωνών όλων των μελών της σε 200 ν.μ.. Ταυτόχρονα αποφασίστηκε η μεταβίβαση στην Κοινότητα της αποκλειστικής αρμοδιότητας για τις διαπραγματεύσεις για αλιευτικές συμφωνίες της ΕΟΚ με κράτη μη-μέλη της Κοινότητας. Επίσης, η Κοινότητα συμφώνησε σε ορισμένες αρχές για την μελλοντική της πολιτική σε θέματα διαχείρισης και διατήρησης των αλιευτικών πόρων.

Από το τέλος του 1976 η τότε ΕΟΚ προσπάθησε να δημιουργήσει μια κοινή αλιευτική πολιτική, αποδεκτή σε όλα τα μέλη της, με μακροπρόθεσμους στόχους.

Το 1983, η ΕΟΚ ζήτησε από όλα τα κράτη-μέλη της να δημιουργήσουν μια αλιευτική ζώνη 12 ν.μ. ανεξάρτητα από το μήκος των χωρικών τους υδάτων.

Η Ελλάδα όμως, δεν έκανε τότε καμία ενέργεια για να δημιουργήσει αλιευτική ζώνη 12 ν.μ.

Αργότερα, η Τουρκία βλέποντας πολλές χώρες της ΕΕ να επεκτείνουν την αλιευτική τους ζώνη στα 12 ν.μ. και φοβούμενη ότι και η Ελλάδα θα έκανε το ίδιο, αντέδρασε και στις 25 Οκτωβρίου 1990 κάλεσε στην Άγκυρα όλους τους πρεσβευτές της ΕΕ, εκτός από τον Έλληνα πρέσβη και τους ζήτησε να μην επεκτείνουν την αλιευτική ζώνη τους στα 12 ν.μ. στη Μεσόγειο.

Δυστυχώς, η ΕΕ αποδέχτηκε το Τουρκικό διάβημα αλλά, ακόμα χειρότερα, το αποδέχθηκε και η τότε κυβέρνηση της Ελλάδας του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Όταν η ΕΕ αποφάσισε να δημιουργήσει ΑΟΖ 200 ν.μ. για όλα τα κράτη-μέλη της, η Τουρκία ζήτησε να μη δημιουργηθεί μια τέτοια ζώνη στη Μεσόγειο.

Η ΕΕ αποδέχθηκε και πάλι το Τουρκικό αίτημα, όπως και η Ελλάδα.

Η εξήγηση που δόθηκε από την ΕΕ ήταν ότι τα ψάρια σε αυτή τη θάλασσα έχουν υψηλή μεταναστευτική τάση και έτσι δεν κρίθηκε χρήσιμο να επεκταθούν τα 200 ν.μ. και σε αυτή την θάλασσα.

Όμως, η εξαίρεση της Μεσογείου από την ζώνη των 200 ν.μ., δεν εξυπηρετεί τα συνολικά συμφέροντα της ΕΕ και, ουσιαστικά, έχει πλέον αδρανήσει, ιδιαίτερα τώρα που η Κύπρος διαθέτει επίσημα ΑΟΖ.

Η Τουρκία, μέχρι στιγμής δεν έχει απειλήσει την Ελλάδα λέγοντας ότι η δημιουργία Ελληνικής ΑΟΖ θα είναι casus belli όπως η επέκταση των χωρικών υδάτων από τα 6 στα 12 ν.μ.

Όμως, εάν δοθεί εντολή από την ΕΕ για δημιουργία ΑΟΖ σε όλα τα κράτη-μέλη της, ίσως η Τουρκία να αρχίσει τις απειλές. Τότε όμως η Τουρκία θα είναι αναγκασμένη και υποχρεωμένη να χρησιμοποιήσει το casus belli και κατά της ΕΕ.

Η Τουρκία είναι υποψήφια χώρα προς ένταξη στην ΕΕ και διεξάγει διαπραγματεύσεις. Ξεχνά όμως ότι δύο από τους όρους για την πλήρη ένταξή της στην ΕΕ είναι η υποχρέωσή της να επικυρώσει τη νέα Σύμβαση του Δίκαιου της Θάλασσας και να υπάρχουν σχέσεις καλής γειτονίας με τις χώρες της ΕΕ.

Πηγή: **cosmostatus.blogspot.com**